

ÎN C H E I E R E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de xxxxx împotriva hotărârii din 30 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2018, xxxxx a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin decizia nr. xxxxx, emisă de Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne i-a fost respinsă cererea de azil.

Reclamantul a comunicat că este cetățean al xxxxx, de naționalitate xxxxx născut la xxxxx, a venit în xxxxx pentru prima dată în anul xxxxx, împreună cu mama sa și fratele.

Reclamantul a mai menționat că la momentul solicitării unei forme de protecție în xxxxx era minor și actele privind cazul său au fost incluse în dosarul mamei sale, xxxxx.

De asemenea, reclamantul a invocat că la împlinirea vârstei de 18 ani a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, fapt ce a servit la separarea dosarelor și la data de

15 august 2008, prin decizia nr. xxxxx i-a fost acordată protecție umanitară, iar ca urmare a fost inițiată procedura de reexaminare a dosarului.

În afară de aceasta, reclamantul a reiterat că la data de 16 martie 2018, s-a adresat la Direcția azil și integrare cu o cerere privind acordarea unei forme de protecție în xxxxx.

Reclamantul a concretizat că este cetățean al xxxxx, de origine xxxxx și de religie xxxxx, nu poate să revină în xxxxx pe motiv că nu are document de călătorie și în xxxxx are întemeiată o familie, pe care o întreține, aflându-se în concubinaj cu xxxxxși având împreună un copil - xxxxx, născut în anul xxxxx.

Reclamantul a susținut că în decizia din xxxxx, Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a citat trei rapoarte cu privire la situația din xxxxx. Rapoartele citate fiind datate cu anii 2013, 2014 și 2016, însă dânsul a depus cererea de azil în anul xxxxx.

Reclamantul a considerat că în decizia contestată lipsește cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 din Legea 270-XVI privind azilul în xxxxx. De asemenea, lipsesc informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine impuse de art. 43 din Legea nominalizată, dar și întemeierea autorităților competente pe evenimente, care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, și pe cele care sau desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. xxxxx, emisă de Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne ca ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii și obligarea Direcției refugiați a Biroului migrație și azil să-i acorde xxxxx.

Prin încheierea din 01 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a declinat competența de la examinarea cauzei de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și dosarul s-a remis Președintelui Judecătorei Chișinău, pentru redistribuirea aleatorie a dosarului, prin intermediul PIGD, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare (f.d.37).

Prin încheierea din 01 aprilie 2019, cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ a fost redistribuită aleatoriu, prin intermediul PIGD, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare (f.d.39).

Prin hotărârea din 30 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de xxxxx împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei nr. xxxxx de respingere a cererii de azil și obligarea Direcției refugiați a Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne să-i acorde protecție umanitară (f.d.106-111).

La 09 noiembrie 2020, xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț a depus apel împotriva hotărârii din 30 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul

Râșcani (f.d.163).

Ulterior, la 24 decembrie 2020, xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț a depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de xxxxx împotriva hotărârii din 30 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de xxxxx împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut, că din nota de interviu acordat de xxxx, la întrebarea din care motive a plecat din xxxxx, ultimul a declarat că nu dânsul a decis, nu avea motive, era mic și nu lua el deciziile. Nu benevol a venit în xxxxx, părinții așa au decis. Iar, la întrebarea dacă a avut probleme de orice natură cu autoritățile de stat sau în societate, xxxxx a răspuns că nici el și nici familia sa, nu au avut astfel de probleme (f.d. 56, verso).

De asemenea, instanța de apel a constatat că motivele lui xxxxx de a rămâne în xxxxx sunt familia acestuia, care necesită întreținere, precum și asigurarea copilului cu un mediu ambiant la învățătură.

Din analiza suportului probator administrat la caz, în coraport cu decizia contestată în speță, instanța de apel a conchis că temerea solicitantului de azil xxxxxx, nu este întemeiată nici din punct de vedere subiectiv și nici din punct de vedere obiectiv. Prin urmare, Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne just a apreciat că nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de azil xxxxx să fie supus acțiunilor, ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale, care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(1) și (2) din Legea nr. 270 privind azilul în xxxxx.

Analizând declarațiile lui xxxxx, instanța de apel a reținut că acesta nu a fost supus unor astfel de tratamente, părăsind țara de origine, din alte considerente.

Instanța de apel a notat că în prezent pe teritoriul xxxxx nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, și această țară nu se află în situație de război, fapt ce ar conduce la aplicarea acestei prevederi legale.

În afară de aceasta, instanța de apel a menționat că solicitantul de azil xxxxx nu a fost constrâns să părăsească xxxxx într-un mod forțat.

În susținerea acestei concluzii instanța de apel a apreciat că situația din țara de origine al solicitantului de azil, nu prezintă un pericol pentru viața și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine. Or, luînd în considerare informația din țara de origine a solicitantului de azil, nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea lui xxxxx și de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.

Astfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță just a considerat întemeiată și legală decizia Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. xxxxx privind respingerea cererii de azil și neîntemeiată acțiunea înaintată de xxxxx.

La data de 23 aprilie 2021, xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț a depus recurs împotriva deciziei din 20 aprilie 2021, prin care a solicitat admiterea

recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii înaintate de xxxxx.

Ulterior, la data de 21 mai 2021, xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț a depus motivarea recursului, prin intermediul poștei electronice (f.d.207-210). Iar, la 24 mai 2021, a depus motivarea recursului pe suport de hârtie, cu semnătura olografă (f.d.213-216).

În susținerea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Făcând referire la articolele 19, 42, 43, 45 și 56 din Legea nr. 270-XVI privind azilul în Republica Moldova, recurentul a menționat că Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne era obligat să verifice, dacă solicitantul xxxxx deține cetățenia xxxxx sau nu, or, inclusiv acest fapt este relevant pentru examinarea posibilității de a beneficia de protecția internă a xxxxx de către recurent, în cazul revenirii în țara de origine.

A invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să aprecieze ultimele evenimente: războiul din regiunea xxxxx și pătrunderea militarilor xxxxx pe teritoriul recunoscut al armatei în luna mai xxxxx, fapt condamnat de mai multe țări.

Recurentul a notat, că aplicând normele legale menționate și analizând în mod individual și obiectiv situația sa, instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să constate existența temeiurilor pentru acordarea protecției umanitare.

În afară de aceasta, recurentul a reiterat că informațiile referitoare la situația din xxxxx, nu corespund situației reale din xxxxx.

Recurentul a comunicat, că analizând suplimentar situația din anul xxxxx, informațiile fiind disponibile în surse media credibile s-a constatat, că situația devine și mai dificilă și periculoasă pentru armenii tineri.

De asemenea, recurentul a invocat că nu au fost apreciate nici constatările Curții Europene a Drepturilor Omului referitor la ultimele evenimente între xxxxx.

Recurentul a considerat, că prin respingerea cererii de azil, i-a fost încălcat dreptul fundamental la viață și siguranță, dar și la viața privată și de familie.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 aprilie 2021, fiind notificată avocatului recurentului Mariana Barașianț, la data de 04 mai 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d. 201).

Astfel, recursul depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț, la data de 21 mai 2021, este în termen.

La 24 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne copia recursului depus de

xxxxx, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 218).

Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a primit copia recursului depus de xxxxx, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.219-221), însă, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință la recursul lui xxxxx.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Grigorii Gharabaghtsyan, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces

la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan